

[Ib Christensen]

på, at vi skal have dem, fordi vi skal have dem. Det første svar var, at det var, fordi folketinget havde besluttet det i december 1975. For det andet, fordi det stod i traktaten i art. 138, at man skal komme med forslag og kan gennemføre det, men ikke noget om tidspunkt, og for det tredje var det noget med, at der er ingen, der ønsker at fjerne vetoet.

Jeg vil hertil sige, at dette jo ikke indeholder noget svar, for det, der er det centrale, og det, som regeringen og de andre EF-partier har prøvet at gå uden om – venstre måske ud fra den stilling, partiet har, mindre end andre, men de øvrige – er, at vi skal have dem nu politisk, fordi EFs overstatslighed og beslutningskraft skal fremmes. Derfor skal vi have dem. Jeg giver altså selv svaret på det, da EF-tilhængerne selv ikke er til at få ud af busken.

Hvad betyder det? Det betyder, at magtens tyngdepunkt inden for EF gennem indførelse af direkte valg bliver forskudt væk fra Ministerrådet og over i retning af Parlamentet. Derfor får vi det nu, og derfor er der en uafviselig sammenhæng mellem vetoet, eller resterne af den, og indførelsen af det direkte valg.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Må jeg sige til hr. Ib Nørlund, at fordi man gentager en påstand, behøver den ikke blive spor rigtig, og slet ikke, fordi det er hr. Ib Nørlund, der gør det. Og hvis hr. Ib Nørlund ellers har lagt mærke til det, der er blevet sagt gentagne gange: beslutningen blev taget den 11. december 1975, hvor folketinget vedtog, at der skulle gennemføres direkte valg til Europa-Parlamentet. Så der er altså stadig væk intet luskeri, der er kun åbenhed.

Må jeg sige til hr. Ib Christensen, at underskriftsindsamlingen til EF-valget gælder for det EF-valg, hvortil man indsamler underskrifterne; så går der jo 5 år igen. For folketingets vedkommende er det jo sådan, at underskrifterne har gyldighed 1 år, fordi man jo kan komme ud for et folketingsvalg inden for et år.

Jeg synes ikke om tanken om, at det bare skal hedde kandidatlistor. Det er jo sådan, at det er partierne, der indleverer kandidatlistor, så det kunne jo sådan give lidt forvirring hen ad vejen.

Hr. Steen Folke bliver ved med ligesom at soppe i spørgsmålet om, hvorvidt der er indført en ny praksis. Jeg har ellers opfattelsen af, at hr. Steen Folke er en skarp iagttagere; i hvert fald er han en så skarp iagttagere, at han lægger mærke til, hvilke socialdemokrater der er til stede her i folketingssalen. Jeg kan dementere herfra, at der er noget som helst i nogen af de påstande, som hr. Steen Folke forsøger at komme frem med. Jeg har i øvrigt selv lagt mærke til, at 80 pct. af VS' folketingsgruppe ikke er til stede her i dag ved debatten, men det har måske ikke noget med den ting at gøre.

I øvrigt er der tale om en almindelig praksis, som der ikke er noget som helst nyt i, hvad hr. Steen Folke også burde vide.

(Kort bemærkning).

Ib Christensen (DR):

Alle gode gange er tre. Jeg gentager altså mit spørgsmål og stiller det nu for tredje gang. Hvis vi tænker os, at en tværpolitisk organisation, f. eks. Folkebevægelsen mod EF, opstiller ved de første direkte valg og får valgt et antal mandater, så er det således ifølge ministerens forslag, at Folkebevægelsen mod EF – hvis vi siger, at det er den – skal ud og samle 62.500 underskrifter igen, medmindre den i mellemtiden er opstillet ved et folketingsvalg og dér er blevet repræsenteret.

Er det en lapsus i loven? Synes ministeren, det er rimeligt? Vil ministeren bidrage til en ændring af lovforslaget, så denne urimelighed fjernes? Hvis det skyldes – og jeg vil da gerne have det svar, hvis det er det, der er det rigtige svar – at dette lovforslag alene tilsigter en overgang, og at man efter en overgangsperiode i EF-Parlamentets regie skal have regler for disse ting, så er der en slags forklaring på det, men der står intet om, at denne overgangsperiode skal vare 5 eller 10 år eller hvor længe.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Det er korrekt, at denne tværpolitiske sammenslutning, som jeg ikke kender, som opstiller til EF-valg, må samle underskrifter ind igen. Hvis de er så politisk bevidste, at de har andet i hovedet end bare modstand mod fællesmarkedet, men også almindelige